

Het Sliedrechts Dialect (384)

Publicatie van de "Werkgroep "Dialect " Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht"

ZUINIGHAAID

Jannechie en Willem wazze hêêl aarg zuinig, bekant op 't gierige af.. Nou wil 't geval dà ze op raais mosse. D'r zeun Aorie had 'n klaaintjie gekrege en daer mosse ze toch 'n keertie naer toe. 't Was 'n jongchie: Willem, mor hij wier William genoemd. Jannechie vong 't mor niks; of gewoon Willem nie goed genug was. Neeje, die naam zou ze nie veul uitspreke, want teslotte was Willem z'n echte naam, dus zou ze gewoon Willem zegge.

Nou, zôas 'k al zee, ze gonge op kraomvieziete. Ze had 'n slabbechie geborduurd en ok nog 'n zoete koek ingepakt en zôdoende hadde ze twêê kedoochies en daer mos tie nie te min over doen. Afgesproke was, dà ze sondas, nae kaarktijd, gelijk deur zouwe rij-je, want Aorie weunde hêêmel in Utrecht, dus dat was wel 'n uurtie rij-je, en dan wazze ze daer op tijd voor 't ete. Ze had aales klaor gelege wat die zondag mee mos, want zukke dinge dee je nied op zondag, dat was de rusdag. Allêên maarge gonge ze toch mor met d'n oto, dat was nou êêmel nied aandere, want 't was me nogal gêên afstand.

Beziene

Sondassoches schrok Willem wakker en zat rechtop in bed. "Jannechie! Weet jie wà 'k nou toch vergete ben gistere?", zee die peniekerig. "Neeje, dà zou 'k nie wete hoor!", zee ze. " 'k Ben vergete beziene te tenke," "Nee toch, Willem, en hoe mot dat nou?"

"Oh, dan vraeg 'k mor of Teunus me eve beziene wil geve voor kaarktijd, dat doet ie wel", zee Willem. Nou, dat hoopte ze dan mor, want Teunus was ok iemand die de zondag as 'n rusdag beschouwde. Ze gonge wà vroeger weg omdat 'r getenkt mos worre. Jannechie vong 't mor niks en ze kroop diep in de kraog van d'r jas in de hoop dà niemand ze zou zien. Ze schaomde d'r aage vrêeselijk. Mor gelukkig wou Teunus wel hellepe, 't was ommers 'n nôôdgeval, zee die. Willem stapte weer in d'n oto en telde nog effe 't geld nae dà Teunus 'm truggegeve had. "Zie je wel, 'k doch al dat 't nie klopte, Teunus hê me 'n tientjie te veul truggegeve", zee Willem. "Wà dom van Teunusse, zee Jannechie, "dat tel ie toch zeker nae." Neeje, dat zou bij heur nie beure! Willem zee: " 'k Geef 't 'm een maandag wel trug." Mor hij doch bij z'n aage dà Teunus meschie gêên êêns wis dat ie 'n tientjie te veul gegeve had. Zô fielesefeerend kwamme ze bij de kaark en zoche aalebaai d'r plek op. Jannechie zat aaltijd voorin bij de aandere vrouwe en Willem achterin bij de manne. Zô hoorde dat, je zat nie bij mekaar, dat was onfesoendelijk.

Tientjie

D'n dominee zee dat 'r een ekstra collecte gehouwe wier. Jannechie schrok, want ze was vergete klaain geld mee te neme. Dat kwam deur aal dà gehaost. Toe kreeg Jannechie 'n slim idee.

Ze doch: "We hebbe nou 'n tientjie te veul, ja 't is faailijk nied êêns van ons, dus ik ken dat tientjie nou wel geve." Zô gedocht, zô gedaen. "Mor", doch ze, "as 'k dan toch dat tientjie geve mot, dan zel iederêên 't ok zien." Ze gong 'n bietjie opzij zitte, zôdat de mense achter d'r 't ok konne zien en zouwe zegge: "Zag ie dat? Jannechie gaf zô mor 'n tientjie!" Ze was aarg tevreeje over d'r aaige. Toe de kaark uitgong, sting Willem buite al op Jannechies te wachte. Ze wouwe net instappe toe een hijgende Teunus aan kwam holle. "Willem, je mot 't me mor nie kwaolijk neme, want 'k weet ok wel dat 't zondag is, mor 'k hê je tenet 'n tientjie te veul truggegeve. Nou zag 'k ie nog en 'k doch bij m'n aaige dà 'k 't gelijk mor eve op mos haole." Daer kon Willem nie meer onderuit en zee: "Ja, dà 's waer Teunus, 'k had 't je een maandag trug wille geve, mor hier is je tientjie." "Bedankt hoor Willem, nou hebbe me niks meer te onthouwe, hee!" En Teunus liep vedder.

Kaarkezak

Jannechie was aarg bôôs op Willeme en zee: "Nou hed ik 'n tientjie in de kaarkezak gedaen, want 'k doch dat 't aai'lijk tò nie van ons was en dat dat nou wel kon, mor nou kos 't 'n tientjie en dat is hêêl aarg. Nou motte me nog zuiniger weze de kommende week!" Toe zee Willem, 'n bietjie benepe: "Jannechie, je zee dà je dat tientjie dat aai'lijk nie van ons was, in 't zaksie hà gedaen, nou, dà zelfde doch ik ok!" "Wat? Hê jij ok 'n tientjie in 't zaksie gedaen? Neeje, neeje, mor dat is toch vrêeselijk! Twêê tientjies zô mor verdwene. Nou hê 'k t'r ok gêên zin meer in om naer onze Aorie te gaon! 't Kaaind hiet toch gêên Willem, mor William, zeker weer iets mederns van de schôôndochter. William!" "Nou is effe je mond houwe, anders gao me echt naer huis", zee Willem. En daer schrok ze van, want wà Willem nie wis, en ok nie te wete moch komme, was dà ze gêên ete in huis had. Azzie uitgaot hoef ie ommers gêên ete in huis te haole.

"Nou, v'ruit dan", zee ze, "laete me mor gaon, anders denke de kaainder dà me nie meer komme." Willem was blij dà ze nie meer bôôs was. Toch zee Jannechie nae 'n hortie inêêns: "Mor die zoete koek krijge ze niet, want 't wordt de kommende week wel 'n aarg dure week!"

Meneer V. danke me hartelijk voor deuze inzending en een kompiementjie voor de manier waerop tie 't in 't Slierechs dialect geschreve had!

Reacties:R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.0184-412035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184-415368.